

Δημιουργική γραφή - Συγγραφή ιστορίας

Θέμα:

- ☞ Με αφορμή το κείμενο «Η ιστορία του γάτου που έμαθε σε ένα γλάρο να πετάει»¹ να γράψετε μια μικρή ιστορία με πρωταγωνιστή ένα στοιχείο της φύσης που κινδυνεύει από την καταστροφική μανία των ανθρώπων.

(α)

Το Τριαντάφυλλο

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχε ένα όμορφο τριαντάφυλλο. Το τριαντάφυλλο αυτό ζούσε σε μια μεγάλη πόλη, μέσα σε ένα μικρό κήπο ενός σπιτιού. Μα δεν ήταν μόνο. Ζούσε με πολλά τριαντάφυλλα και ένα σωρό άλλα λουλούδια.

Όλα μαζί ήταν πολύ χαρούμενα. Είχαν το ένα το άλλο, τον ήλιο να τα ζεσταίνει και να τους κρατά συντροφιά, και πάνω από όλα το νερό, που κάθε απόγευμα τα πότιζε και τα δρόσιζε. Όλα τα λουλούδια ήταν πολύ χαρούμενα. Όλα, εκτός από ένα. Το τριαντάφυλλο αυτής της ιστορίας δεν ήταν χαρούμενο, ήθελε να ζήσει μόνο του, μακριά απ' τα άλλα. Ήθελε να ζήσει μια ζωή με περιπέτειες. Άκουγε τις μέλισσες και τις πεταλούδες που πετούσαν από λουλούδι σε λουλούδι να εξιστορούν τις περιπέτειες που έζησαν ταξιδεύοντας και ζήλευε. Ήθελε κι αυτό να ζήσει μια περιπέτεια.

Το τριαντάφυλλο μεγάλωνε συνεχώς και γινόταν όλο και πιο όμορφο. Μια μέρα, ένα μεγάλο χέρι το έκοψε και το ξερίζωσε από το χώμα που ζούσε. Το χώρισε από τους φίλους του. Στην αρχή πανικοβλήθηκε, αλλά μετά σκέφτηκε πως ίσως αυτή ήταν η μεγάλη περιπέτεια που πάντα ήθελε να ζήσει.

Μετά από λίγο βρέθηκε σε ένα βάζο, γεμάτο νερό, μαζί με πολλά άλλα λουλούδια. Όλα ήταν λυπημένα. Το τριαντάφυλλο δεν θέλησε να τα ρωτήσει τι είχαν. Παρατηρώντας τριγύρω του, είδε ότι στο βάζο υπήρχε ακόμα ένα τριαντάφυλλο. Το ήξερε αυτό το

¹ Κείμενο του Λουίς Σεπούλβεδα, από το βιβλίο *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Β' Γυμνασίου, τεύχος α', βιβλίο μαθητή, Υ.Α.Π. 2012, σ. 60.

τριαντάφυλλο. Ήταν ένα μεγάλο τριαντάφυλλο αρκετά γέρικο. Μια και δεν ήξερε κανένα απ' τα άλλα λουλούδια, σκέφτηκε να το ρωτήσει αν ήξερε τι θα γινόταν μετά.

Το πλησίασε και άρχισε να το ρωτάει διάφορες ερωτήσεις. Το γερο-τριαντάφυλλο του είπε όλα όσα γνώριζε. Του είπε πως οι άνθρωποι δεν αγαπούν πια τη φύση. Κάποτε απλά χαίρονταν να βλέπουν τα λουλούδια να ανθίζουν. Ζούσαν κοντά στη φύση, καλλιεργούσαν τη γη και ήταν ήρεμοι και ευτυχισμένοι. Τώρα όμως οι άνθρωποι καταστρέφουν τη γη, τα δάση, καταστρέφουν όλη τη φύση που κάποτε τους έδινε χαρά, και τώρα στη θέση του όμορφου τοπίου κτίζουν λεωφόρους, σπιτία, πολυκατοικίες και εργοστάσια. Καταστρέφουν και μολύνουν τη φύση. Χρησιμοποιούν τα λουλούδια για το άρωμά τους, τα αποξηραίνουν και τα κάνουν τσάι. Κερδίζουν έτσι πολλά λεφτά. Καταστρέφουν ό,τι όμορφο υπάρχει και το αντικαθιστούν με γκριζα, μουγκά, άσχημα κατασκευάσματα.

Το μικρό τριαντάφυλλο ακούγοντας όλα αυτά φοβήθηκε και κατάλαβε πως όλο αυτό τον καιρό ζούσε μια καταπληκτική και ήσυχη ζωή, παρέα με όλα τα τριαντάφυλλα. Μα αυτό δεν το εκτιμούσε. Έπρεπε να χάσει αυτό που είχε για να καταλάβει την αξία του. Όμως τώρα πια ήταν πολύ αργά...

Ευρυδίκη Βλάχου, Β2

(β)

Καρχαρίας ο σφυροκέφαλος

Είμαι ένας πολυταξιδεμένος καρχαρίας. Το όνομά μου είναι σφυροκέφαλος γιατί το κεφάλι μου έχει σχήμα σφυριού.

Ενώ ταξίδευα στο πέλαγος με την αγέλη μου, παρασύρθηκα από μια αγέλη ψαριών και από τον Ατλαντικό ωκεανό, όπου βρισκόμουν, βρέθηκα κατά λάθος στη Μεσόγειο θάλασσα. Η θάλασσα ήταν άγρια και πάλευα με τεράστια κύματα. Οδηγήθηκα από ένα μεγάλο σαν τσουνάμι κύμα σ' ένα μικρό λιμάνι. Εκεί άκουσα τους ψαράδες να λένε πως ήμουν στην Πάφο. Δεν είχα ποτέ μου ακούσει για αυτήν.

Δεξιά και αριστερά μου με προσπερνούσαν ψαροκάικα. Μόλις με είδαν άρχισαν να με κυνηγούν σαν μανιακοί για να με σκοτώσουν. Όταν κατάφερα να τους ξεφύγω, λαχανιασμένος, κρύφτηκα πίσω από ένα βράχο. Τι τους έχω κάνει; Γιατί θέλουν να με σκοτώσουν; Ξαφνικά είδα να επιπλέει κάτι πάνω στο νερό. Γεμάτη περιέργεια πήγα να

δω τι ήταν. Ήταν ένα κομμάτι εφημερίδας που έδειχνε ψαράδες να κρατάνε περήφανοι έναν καρχαρία που είχαν σκοτώσει. Το άρθρο έγραφε το πόσο επικίνδυνος ήταν ο καρχαρίας αυτός για τον άνθρωπο. Η πραγματικότητα είναι όμως ότι κανένας καρχαρίας δεν σκότωσε στα νερά της Κύπρου άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει κάποτε μόνο από λάθος γιατί όταν ο άνθρωπος είναι πάνω στην ιστιοσανίδα μοιάζει πολύ με φώκια που είναι το αγαπημένο μας γεύμα.

Ακόμη και όταν τελείωσα να διαβάζω δεν μπόρεσα να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι είναι τόσο άγριοι μαζί μου. Μπορεί επειδή σπάνια μας συναντούν. Με το που βράδιασε λοιπόν αποφάσισα να φύγω, να ταξιδέψω μακριά στον ωκεανό και να συναντήσω την αγέλη μου.

Πολύ λίγοι άνθρωποι αγαπούν τους καρχαρίες γιατί πολύ λίγοι γνωρίζουν στα αλήθεια ποιοι είμαστε. Και για να σας πω την αλήθεια, δεν είναι ο άνθρωπος που κινδυνεύει από τον καρχαρία, αλλά ο καρχαρίας από τον άνθρωπο!!!

Άννα Ντούρα, Β1

(Υ)

Ο μικρός βασιλιάς της στέπας

Στη στέπα τα καλοκαίρια είναι πολύ θερμά, ξηρά, αλλά με ανέμους. Μια μέρα του θερμού καλοκαιριού, στην στέπα, όπου ο ήλιος καίει σαν φωτιά και διαπερνά το δέρμα σαν ρεύμα, το μικρό λιονταράκι, ο Νίλο, κοιμάται κάτω από την σκιά ενός κούφιου δέντρου με την οικογένειά του.

Η ζωή του Νίλο κυλά κάθε μέρα ομαλά και ήρεμα. Κονηγά με τον πατέρα του, τρέχει στο λιβάδι με τα αδέρφια του και παίζει, κουλουριάζεται στην αγκαλιά της μητέρας του. Έχει μια απλή και φυσιολογική ζωή, όπως όλα τα άλλα ζώα στη στέπα.

Μια μέρα, καθώς έπαιζε με τα αδέρφια του στο ποτάμι, άκουσε ένα δυνατό θόρυβο. Ήταν κάτι στον ουρανό, κάτι που δεν είχαν ξαναδεί τα μάτια τους. Ο Μίο, που ήταν και το μεγαλύτερο λιοντάρι, είπε στα αδέρφια του να κρυφτούν πίσω από ένα θάμνο. Είπε ακόμη πως ήταν ένα μεγάλο πουλί και πως το είχε ξαναδεί να περνά από εκεί δυο-τρεις φορές. Στην πραγματικότητα ήταν ένα ελικόπτερο που έκανε περιπολίες στην περιοχή. Γύρισαν πίσω στην μητέρα τους χωρίς να πουν τίποτα.

Πέρασαν μέρες μα τα τέσσερα αδέρφια δεν ξέχασαν το φοβερό θέαμα και τον εκκωφαντικό θόρυβο. Ο Νίλο ήθελε πολύ να ξαναδεί εκείνο το μεγάλο και θορυβώδες πουλί που τον έκανε τόσο να φοβάται.

Στον Νίλο άρεσαν πολύ οι πεταλούδες. Λάτρευε να τις κυνηγά και να παίζει μαζί τους. Μια ηλιόλουστη μέρα ο Νίλο είδε μια πεταλούδα και ξετρελάθηκε. Άρχισε να την κυνηγά .Ήταν τόσο χαρούμενος! Μετά από πάρα πολλή ώρα ο Νίλο κατάλαβε ότι είχε απομακρυνθεί πάρα πολύ από την οικογένειά του. Είχε φτάσει σε ένα έρημο μέρος. Και ξαφνικά άκουσε εκείνο τον δυνατό θόρυβο που φοβόταν. Γύρισε πίσω του και είδε όχι μόνο ένα αυτή τη φορά, αλλά τρία ελικόπτερα που στο πέρασμα τους άφηναν ένα τεράστιο χάος! Ο ουρανός ήταν γκριζος από τον καπνό της φωτιάς που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι για να τιθασεύσουν τα ζώα που αιχμαλώτιζαν. Ένιωσε ότι έπρεπε να τρέξει να βρει την οικογένειά του. Δεν είχε ξαναβιώσει κάτι τέτοιο. Έβαλε τα δυνατά του. Ένιωθε την καρδιά του να χτυπά δυνατά. Φοβόταν.

Πήγε στο μέρος που σύχναζε με τους γονείς και τα αδέρφια του. Έψαξε, μα μάταια. Δεν υπήρχε κανείς. Όλοι είχαν φύγει. Ήταν ολομόναχος. Όμως έπρεπε να απομακρυνθεί από το μέρος εκείνο γιατί ένιωθε ότι κινδυνεύει. Τα ελικόπτερα συνέχιζαν τις περιπολίες τους στην περιοχή για να εντοπίσουν και άλλα ζώα.

Έφυγε λοιπόν με βαριά καρδιά. Κατάλαβε ότι αποδώ και πέρα έπρεπε να συνεχίσει μόνος, μακριά από τη ζεστή αγκαλιά της μητέρας του.

Πέρασε πολλές κακουχίες στη ζωή, αλλά μεγάλωσε και έγινε ένα γερό λιοντάρι με μια λαμπερή χαιτή σαν τον ήλιο. Έγινε ο βασιλιάς των ζώων και ήταν αγαπητός από όλους. Ήταν πολύ ευτυχισμένος. Ποτέ όμως δεν έπαψε να σκέφτεται την οικογένειά του. Μια μέρα έμαθε πως ζούσαν όλοι φυλακισμένοι σε ένα ζωολογικό κήπο. Η μόνη του επιθυμία τώρα ήταν να τους ελευθερώσει. Και ίσως τα κατάφερε. Ποιος ξέρει; Αυτό όμως είναι μια άλλη ιστορία.

Μαργαρίτα Γεωργαλίδου, Β1

Γυμνάσιο Αγ. Ιωάννη Χρυσοστόμου

Σχολική χρονιά: 2012-2013

Διδάσκουσα: Σύλβια Νικολάου